

[Ole Bjørn Kraft.]

glade for, at det endelig er lykkedes for den højtærede undervisningsminister at få dette lovforslag fremsat i det høje ting.

Vi vil gerne tage dette lovforslag som udtryk for en voksende forståelse af, at der findes et kulturliv uden for hovedstaden, og også for en forståelse af nødvendigheden af en spredning af kulturgoderne og kulturinstitutionerne, og vi vil gerne se dette lovforslag som en velfortjent belønning for det arbejde, der er gjort ude i provinsen for at fremelske og støtte den levende musik. Denne indsats er gjort gennem en årrække af private mennesker, der havde en så stærk og levende interesse for denne side af kulturlivet, at de ville yde både tid og penge for at støtte det. Og det er et vidnesbyrd om den brede tilslutning, disse bestræbelser har haft i befolkningen, at de folkevalgte repræsentanter i kommunalbestyrelserne ikke tøvede med at komme denne private indsats til hjælp gennem prisværdig og betydelig økonomisk støtte. De viste ved at gøre det, at de havde befolkningen bag sig, og de har også på anden måde søgt at støtte sider af kulturlivet, som det har været vanskeligt at få støtte til hos regeringsmagten. Jeg tænker på den støtte, som er blevet ydet til teatre, musikonservatorier, musikforeninger o. a. Der er ingen tvivl om, at når dette lovforslag gennemføres og der derved skabes en fastere basis for disse orkestre, så vil de også i fremtiden kunne blive en vigtig støtte for de teatre, der eksisterer ude i provinsen, og de andre musikinstitutioner, som findes der.

Jeg finder det naturligt at bemærke, at det alt for ofte har været vanskeligt at finde den fornødne forståelse for disse kulturinstitutioner hos de bevilgende myndigheder, i administrationen og i regeringen, men forhåbentlig er der nu ved at ske en ændring, således at det i fremtiden vil være anderledes. Jeg håber, at lovforslaget er en bebudelse af, at statens støtte til kulturlivet skal omfatte det ganske land og ikke alene hovedstadens institutioner.

Det har også en meget stor betydning for hele den befolkningsmæssige udvikling, at der skabes sådanne kulturcentre igennem orkestre, teatre, universiteter, konservatorier o. lign., således at vi derigennem også yder et bidrag til, at samlingen om-

kring hovedstaden ikke bliver alt for voldsom, men at der bliver noget mere balance i disse forhold her i landet. Derfor mener jeg, det er et fornuftigt forslag, der her foreligger. Det hviler i øvrigt på et princip, vi fuldstændig kan tilslutte os, nemlig at der ikke skal være tale om statsorkestre, men at det skal være således, at disse orkestre skal have deres rod i det kulturelle liv de steder, hvor de virker.

Der er en række enkeltheder, som det vil være naturligst at behandle i det udvalg, jeg venter vil blive nedsat. Jeg vil som de foregående talere gerne understrege, at vi lægger vægt på, at disse orkestre, når de nu får et så sikkert grundlag, som de får, så virkelig kommer til at arbejde som landsdelsorkestre. Det har man ikke med rette kunnet forlange af dem før, da deres økonomiske støtte i hovedsagen hvilede på hjembyen og der ikke var midler til rådighed, så de kunne arbejde som landsdelsorkestre.

Jeg vil gerne i forbindelse med dette lovforslag omtale spørgsmålet om Sønderjyllands Symfoniorkestre. Jeg tror ikke, jeg vil sige andet om det, end at de bemærkninger, der allerede er fremsat, har vor levende tilslutning. Der er for os ingen tvivl om, at en støtte til dette orkester har betydning for det nationale liv i grænseegnen, og at det derfor må håbes, at dette orkester kan blive udbygget i fremtiden.

Vi vil også gerne i udvalget drøfte med ministeren, hvorledes vilkårene for støtten til disse mindre orkestre skal være i fremtiden; de opfylder jo ikke lovens betingelser, således som de er opstillet for de større orkestre, men vi tror, det er af betydning, at der for de mindre orkestre bliver skabt en god mulighed for at få hjælp til deres virksomhed.

Vi er altså enige i lovforslagets nødvendighed og er tilfredse med, at det endelig ligger på tingets bord. Jeg kan derfor — det håber jeg vil glæde undervisningsministeren efter de kritiske bemærkninger, jeg har gjort — tilsige det en meget velvillig og hurtig behandling her i tinget.

Helge Larsen: Jeg vil gerne indledningsvis takke den højtærede undervisningsminister for dette lovforslag, som tilsigter at give fastere økonomiske rammer for de